

fastsætte forudsætninger for planlægningen. Der er tale om forudsætninger, der er specielle for den enkelte sektor, og som derfor ikke kan fastsættes i et landsplandirektiv.

Det er en forudsætning for dialogen mellem amtsrådet, offentligheden og myndighederne, at også borgerne og de statslige myndigheder kan gøre sig bekendt med den indsamlede viden. Det foreslås derfor, at denne viden skal være offentligt tilgængelig, medmindre særlige fortrolighedskrav gør sig gældende. Materialet bør derfor foreligge i en form, så enhver kan drage nytte af den tilvejebragte viden.

Det er dog ikke foreslået, at det samlede materiale skal offentliggøres i sin helhed. Men som minimum skal der en gang i hver valgperiode udsendes oversigter, hvoraf det fremgår, hvilke oplysninger amtsrådet har, og hvordan man kan blive orienteret herom.

Det foreslås desuden, at et forslag til den politiske del af planlægningen offentliggøres en gang i hver valgperiode. Efter en offentlighedsfase på 8 uger kan amtsrådet vedtage forslaget. I forbindelse hermed tager amtsrådet stilling til de indsigelser, der er kommet frem, og optager forhandlinger med de kommuner og interesseorganisationer, som måtte ønske dette. Ændringer i planlægningen offentliggøres og vedtages på samme måde.

Selv om sektorplanlægningen efter forslaget ikke fremtidigt skal være formelt bindende, vil den naturligvis være retningsgivende for amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes administration.

Hvis amtsrådet træffer afgørelser, der med baggrund i sagens konkrete omstændigheder er eller synes at være i strid med amtsrådets tilkendegivne politik, foreslås det, at dette fremgår af den konkrete afgørelse.

I det omfang, miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler og forudsætninger m.v. for sektorplanlægningen og administrationen efter denne, vil sådanne regler naturligvis blive fastsat efter forhandling med de berørte kommunale og statslige myndigheder og de berørte organisationer.

2.2 Den kommunale sektorplanlægning

På nogle centrale områder varetager den amtskommunale sektorplanlægning naturressource- eller miljøbeskyttelsesinteresser, medens den kommunale sektorplanlægning varetager forsynings- eller infrastrukturinteresser. Det er således amtsrådet, der er ansvarlig for vandressourcen, medens det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for vandforsyning. Tilsvarende har amtsrådet ansvaret for kvaliteten af vandområder og grundvandet,

medens kommunalbestyrelserne har ansvaret for spildevands- og affaldsbortskaffelsen.

Men der er en nær sammenhæng mellem amtsrådets og kommunalbestyrelsens opgaver i miljølovgivningen.

Den kommunale sektorplanlægning gennemføres inden for regionplanlægningens rammer. Efter forslaget skal den amtskommunale sektorplanlægning ikke være formelt bindende for den kommunale sektorplanlægning. Den amtskommunale sektorplanlægning vil således i princippet alene være retningsgivende for den kommunale sektorplanlægning på samme måde, som den er det for amtsrådene selv.

Forslaget ændrer ikke ved kravene til indholdet af den kommunale sektorplanlægning.

Endvidere har man ved forslaget bevaret amtsrådenes mulighed for at påvirke den kommunale forsynings- og infrastrukturplanlægning for at sikre varetagelsen af de overordnede ressource- og miljøhensyn. Ved varetagelsen af disse hensyn må amtsrådet bl.a. vurdere, om de pågældende hensyn i tilstrækkeligt omfang er tilgodeset, samt om amtsrådet ønsker at ændre de målsætninger, der er kommet til udtryk i den amtskommunale sektorplanlægning.

Der er ved forslaget tilstræbt ensartede principper for tilvejebringelse af kommunale sektorplaner, herunder amtsrådenes beføjelser på de enkelte områder.

2.3 Regionplanlovgivningen

For så vidt angår regionplanlægningen foreslås det, at regionplanerne som hidtil skal udgøre de overordnede bindende rammer for den mere detaljerede kommune- og lokalplanlægning. Regionplanerne er bindende for amtsrådet og kommunalbestyrelserne som sektormyndighed, idet disse myndigheder ifølge lands- og regionplanlovens § 15, stk. 2, og hovedstadsregionplanlovens § 10, stk. 2, skal virke for regionplanens gennemførelse, herunder ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen. Dette indebærer, at amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes enkeltafgørelser efter sektorlovgivningen skal træffes i overensstemmelse med regionplanen.

Regionplanretningslinjerne vil normalt efterlade et råderum for den kommunale planlægning, og tilsvarende vil der normalt i disse tilfælde være mulighed for ved regionale og kommunale enkeltafgørelser efter planlovene og efter andre love at tage hensyn til andre forhold samtidig med, at man »virker for« en realisering af regionplanen.